

Kitekin? - Döntések könyve

2012 július 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Szerzőink - tehetséges és kreatív döntési tanácsadók - azt kínálják, amire egyre gyorsabb és összetettebb korunkban a legnagyobb szükségünk van: kézikönyvet a jó döntésekhez.

Döntéseink gondolatokkal indulnak, itt rögtön egy jó tanács: vigyázz gondolataidra, mert szavakká válnak, belőlük tettek, a tettekből szokások, a szokásokból személyiség lép elő, és karaktered eldönti sorsodat. (Idézet a

Talmudból, a zsidóság legszentebb könyvéből?)

Az amerikaiak a "próba szerencse" módszerével döntenek. Ha nem jön be, tanulnak belőle, elméleteket hívnak segítségül, és újra megpróbálják. Az európaiak fordítva döntenek: először elméleteket használnak, majd próbálkoznak. Ha nem jön be, elemeznek, javítanak és megkísérik újra. Szerzünk 50 stratégiát ajánlanak nekünk a jó döntésekhez. Nézzünk néhányat.

Dwight David Eisenhower amerikai elnök egy katonai döntési stratégiát követett: a fontos és sürgős ügyeket vette előre, a sürgős, de nem fontos döntéseket másokra bízta. A fontos, de nem sürgőseknél határidőt tűzött ki a döntésre, végül a nem sürgős és nem fontos ügyeknél későbbre halasztotta a döntést.

A SWOT elemzés számba veszi az erős és gyenge pontokat, valamint a lehetőségeket és kockázatokat. A portfóliómátrix több ügy egyidejű eldöntését segíti, ahol Michelangelo tanácsát ajánlják nekünk: "A legnagyobb veszély nem az, hogy túl magasra törünk, és nem érjük el, hanem, hogy túl alacsonyra, és elérjük."

A visszajelzésekre épülő döntési modellben egyaránt értékes a tanács, a kritika, a dicséret és a javaslat. A "morfológiai doboz" jó kérdéseket tesz fel: tudod helyettesíteni, kombinálni, alkalmazni, változtatni, másra használni, kihagyni vagy megfordítani azt, amivel foglalkozol?

A "következmények modellje" azt ajánlja, hogy döntsünk bátran, mert a korai döntések hozzák a legtöbb eredményt. Idővel egyre többet tudunk, de az eredmények is egyre kisebbek: döntsünk kevés információ alapján! Inkább sajnáljuk azt, amit megtettünk, mint azt, amit nem mertünk megtenni.

A Pareto-modell szerint minden eredmény 80 százaléka jön az idő, a döntések és a tényezők 20 százalékából, és minden eredmény 50 százaléka az idő és tényezők öt százalékából: ezekre a "súlyos" döntésekre kell összpontosítani, nem a pehelysúlyúakra.

A magyar gazdaságpolitika elmúlt két éve során szinte mind az 50 döntési stratégiát használtuk. Jó és pozitív gondolatokból indultunk ki. Abból, hogy felépíthető Európa egyik legversenyképesebb és legerősebb gazdasága. A sürgős és fontos ügyekkel kezdtük. Elhárítottuk az azonnali pénzügyi csúszhelyzetet, majd a legrosszabb uniós költségvetési helyre a legjobb harmadba kormányoztuk az államháztartást. Sok jó tanácsot megfogadtunk: a magánnyugdíjrendszer átalakítása, az arányos adórendszer, a 10 százalékos társasági adó, a bankadó, a válságadók és a végtörlesztés baráti tanácsból váltak gazdaságpolitikai döntésekké.

Sokat tanultunk a következmények modelljéből. A négyéves ciklus első felében elmulasztott döntések később már nem pótolhatók, ezért is kellett a gazdaság rendbetételéhez meghozni korán a bátor döntéseket.

A legtöbbet azonban a Pareto-modellből tanultunk. Tudtuk, hogy az első évben kell meghozni azokat a döntéseket, amelyek hozzák a következő 20 év eredményeinek 50 százalékát: meghoztuk őket! A 20 év első 20 százalékában pedig - ebben a négy évben - kell meghozni azokat a döntéseket, amelyek hozzák a 20 év eredményeinek 80 százalékát.

Itt sem állunk rosszul.

Matolcsy György - hetivalasz.hu

Ajánló